

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrstopenne petiti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O vojski.

Telegram iz Peterburga 18. aprila poroča zopet, da ruski car in cesarjevič naslednik odpotujeta v petek (t. j. danes) v Kišenev k vojski. Telegram pristavlja izjavo vladnega ruskega glasila „Agence Russe“, ki pravi, da, če je tudi protokol od angleške strani kot neveljaven razglašen, bode vendar Rusija evropsko nalogo carigradske konference (zboljšanje stanja in položaja turških kristijanov) sama izvršila.

Vojna se bode najbrž začela v Aziji. To se pripoveduje iz Berlina in Brtislja. Predno v Evropi turška in ruska vojska skupaj trčita, utegne miniti še štirinajst dni, ker toliko še ruska vojska baje potrebuje, da preide Rumunijo in se taktično vzpostaviti more.

Po „Ruskem Invalidu“ ima Turčija zdaj na vseh bojiščih vsega skup 443.000 vojakov na nogah in od teh v Aziji 120.000 mož. — Turški list „Turquie“ pa celo govori o 700.000 mož. Poslednje je pač pretirano. Turčija se bode morala braniti proti Rusom (kateri so pač tudi dovoljno število boljše vojske zbrali) na Donavi in ob Kavkazu v Aziji, proti Perziji, Grškeji, Črnejšgori in vstajem v Bosni. Torej mora vojsko jako razdeliti. Če pa še Avstrija prime v Bosni?

Da se bode tudi Avstrija udeležila, t. j. Bosno zavzela, precej ko Rusi Bulgarijo osvoje, in sicer v dogovoru z Rusi, verjetno je vsak dan bolj. Tako n. pr. ima „Agr. Pr.“ iz Dunaja brzojav, ki poroča, da je donavsko parobrodno društvo dobilo ukaz, kolikor mogoče vlačnih ladij za prevažanje vojakov pripraviti. Organ hrvatskega bana „Agr. Ztg.“ živo priporoča osvojenje Bosne, isto tako

„Obzor“. Tudi pri nas tu v Ljubljani se pripravljajo na veliko ukvartiranje vojakov.

Postava zoper pijančevanje.

Oho! Sladko vince, srce ogrevajoče, dušo razveseljujoče hočeš prepovedovati! Ne veš li, da okrepujoča alkoholna pijača je stara ljubica človeštva? — Tako bode vprašal karajoč vinski bratec bravši napis tega članka, — takoj sluteč, da terjamo zakonito zabrambo pijančevanja.

A postoj, veseli vinski bratec. Mi ne kliče mo novih paragrafov zoper tebe, ki si ves dan pridno delal, vse obskrbel, pa na večer v krogu prijateljev čašico gladiš mej zgovorno družbo, vesel domov odideš, da se drugo jutro zopet k delu vrneš. Mi se ne obračamo proti poštemu kmetu ali delavcu, ki po trudopolnem tednu v nedeljo svojo čašo izpije, tudi če je malo obila, da jo le plačati more; ne pretimo gostoljubu, ki prijatelje povablja k sodu in sam ga pije, če tudi se jeziki čestite mu družbe izredno razvežejo. Mi znamo, da ima alkohol neko čudovito in torej opravičeno moč na človeka, ki bode ostala, dokler bode blaga vinska trtica rodila, in dokler bode slabi človek po zemlji hodil; znamo, da se ga je nabral uže nekateri in nekateri poštemjak od očaka Noeta do zadnjega našega slovenskega očanca; da so ga ljubili in v pesnih in dejanjih slavili veliki pesniki vseh narodov od Horaca do Preširna, in, brate vinski, celo mi, pritlikovci zdanjega časa, sami vele obračamo, cenimo in v visocih čisljih imamo dobrega rudečega ali rujnega „Dolenjca“ ali „Bizeljca“, bodi si po novej ali po starej meri.

Če torej terjamo postave zoper pijančevanje, evo kakšno:

Poročilo odseka državnega zbora v postavi zoper pijančevanje je nedavno prišlo na svitlo.

Postava je bila od početka le za Galicijo namenjena.

Po predlogu odseka državnega zbora, bode se tudi na Bukovino raztezala; ob enem pa naj bi se vladi ukazalo, po zaslišanji deželnih zborov preudariti, ali ne bi bilo dobro, da bi se ta postava tudi v drugih kronovinah uvedla.

S to postavo se v istini odpravlja bistvena pomankljivost našega dosedanjega kazenskega postavodajstva. Kakor znano, kaznuje se po kazenski postavi pijanstvo le takrat, kadar je pijanec kako dejanje učinil, katero bi sicer za zločinstvo veljalo, ali kadar gre za pristarelo ali privajeno pijančevanje delavcev pri zaznamovanih opravilih.

Glavne določbe te predlagane nove postave zoper pijančevanje so sledeče:

Kdor se v prostorih, kjer se toči vino ali žganje na cesti ali v drugih javnih krajih, očitno tako upijani, da se ljudje nad njim izpodtikljejo, ta se kaznuje s zaporom do jednega meseca ali na denarju do 50 gld. Ravno tako se kaznuje, kdor v takih pivskih prostorih koga drugega z namenom upijani, nadalje kdor daje uže pijanim ali otrokom pijače, ki upijajo.

Terjatve krčmarjeve za take pijače se ne morejo iztožiti, ako prejšnja enaka terjatev nij plačana. Tudi so zastave in poročstva za take terjave neveljavne. Pogodbe, katere bi nameravale tem postavnim določbam, izrekoma po dolžnih pismih in menjicah v okom priti, kaznujejo se s zaporom od jednega tedna do dveh mesecev, ali v denarji do 200 gld.

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Drugi del.

Četrto poglavje.

(Dalje.)

„Veseli me, gospodine Brus! da očitno priznate, da bi brez te lastnosti bilo nemogoče verovati vašim sladkim besedam.“

„Tega ne priznavam. Pravim vam le, kar bi vsaka druga devotka razen vas prav rada verovala. Kako pa naj bi vas prepričal, da mislim resno in da bi rad, da bi me tako razumeli? Kako naj bi vas pregovoril, da bi prostosrčno občevali z menoj in ne več še ogibali moje družbe?“

„S tem, da govorite z menoj prostosrčno in resnično ter se ogibate vseh besed in uljudnosti, katerih jaz poslušati ne morem in ki

so vam nepristojne; to sem vam uže skusila dokazati?“

„A gospica Jerica! za mene so pomenljive, jako pomenljive. Uže več dni sem iskal prilike, da bi vam povedal svoj sklep; in sedaj me morate poslušati;“ zapazil je namreč, kako je barvo spreminjala in bojzljivo in nemirno okrog se ozirala. „Morate mi odgovoriti in sicer nadejam se, odgovoriti ugodno mojim željam. Vam je ljub odkritosrčen govor in odkritosrčen vam čem biti dovelj, ko sem se enkrat odločil. Moji prijatelji in sorodniki naj govoré in se čudijo kolikor jim drago, da si izvolim ženo, ki se niti ne more ponášati z imenitno krivo, niti nema premoženja. A sklenil sem kljubovati njim vsem ter vam se brez obotavljanja ponudim, da delite moje nade z menoj. Zakaj pa je denar, če ne daje mozu one neodvisnosti, da stori, kar mu je drago? In kar zadeva družbe, vem le, da lahko nosite glavo ravno tako po konci kot katera si bodi. Če nimate ničesar ugovarjati, ne igrava

več skrivne igre, ter stvar naj bode dognana za naji;“ in skušal je prijeti jo za roko.

Jerica pa se je umaknila. Njena lica so gorela in njene oči so se svetile, ko jih je obrnila na njega z izrazom začudenja in ponosa.

Mirni ostri pogled teh črnih oči izražoval je toliko, kot cele knjige; in gospod Brus je odgovoril njenemu pogledu rekoč: „Nadejam se, da vendar niste za zlo vzeli moje odkritosrčnosti.“

„Vaša odkritosrčnost?“ rekla je Jerica mirno; „ne tega ravno nikdar ne jemljem za zlo. Kaj pa sem nevedoma storila, da bi vam bilo dajalo toliko zaupanje, da vi hočete kljubovati željam vaših prijateljev in sorodnikov, mene bi pa komaj poslušali le?“

„Nič,“ rekel je Brus s prosečim glasom; „a zdelo se mi je, da mislite, da se le šalim z vašim srcem, in da ste se me zato tako ogibali, kar bi gotovo ne bili storili, vedevisi, kako resnobno sem nameraval. A verujte mi,

Kdor je bil v jednom letu zarad pijanosti trikrat kaznovan, temu more politična okrajna oblast obiskovanje prostorov njegovega stanovanja in bližnje okolice, v katerih se toči alkoholna pijača ob kazni 50 gld. za čas jednega leta prepovedati. Lastniku tacihi prostorov pa, ako je bil v drugič kaznovan, more se pravico točiti, začasno ali pa za zmirom odvzeti.

Postava se ima po občinah priobčiti, in v prostorih, kjer se toči, v krčmah, štacunah itd. javno nabiti, in se ima za to skrbeti, da se more lahko vselej razločno čitati. Če to vse nij, podvržen je krčmar kazni.

Poročilo odseka državnega zbora, kateri je imel to po vladi predloženo postavo presesati, pravi, da, akoravno bi se predlagane določbe marsikomu po pravici preostre ali predzakonične dozdevale, in akoravno se po njih stroga osnova civilnih postav prodere, vendar se ne more prezirati, da se izredne napake morejo le po izrednih sredstvih odpraviti, in da je potreba posebne postave, da taisti ne odidejo pravici, katerim splošne postave nijso ne le ne zadržek, temveč zaslonba njih kaznivrednega počenjanja.

Tako osnova postave.

Mi sodimo, da bi tudi naši deželni zbori smeli to postavo priporočiti za naše slovenske dežele. Koliko bi se s tem hudega odvrnilo! Koliko preteпов, pobojev, goljufij bi se odpravilo! Koliko malih posestev bi ne prišlo na kant! Koliko delavnih močij bi ne poginilo! Koliko familijske bede in nesreče bi se odstranilo! Nobena stvar nij popolna. Tudi taka postava pijanstva ne bi po vsem odpravila. Ali mnogo bi koristila. Zatorej to v preudarek dajemo našim deželnim poslancom. Dobro je uže, če se stvar precej sproži, v kakej resoluciji, ali kakor koli, izvrši pak naj se potem, kakor brž se more.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(IV. seja. 18. aprila.) Deželni glavar poroča, da je feldmaršallajtenant Latour v imenu cesarjeviča Rudolfa zahvalil se deželnemu zboru za čestitanje k njegovemu godu.

Nadvojvoda Albrecht je na čestitanje odgovoril: „Izvolite zastopu vrle kronovine Kranjske izreči najtoplejše zahvalo za srčna vošila. Albrecht.“

da vas občudujem tembolj, da ste se obnašali tako spoštljivo; če sem tedaj se nadejal, da bi mi bili naklonjeni, zameriti mi tega nikarte. Presrečen bodem, če mi ugodno odgovorite.“

Izraz razžaljenega ponosa izginil je raz Jeričinega lica. „Milostljiva moram biti njegovej ošabnosti in nevednosti, ter ga obžalovati, da se je tako prevaral v svojih nadah.“

Da se nij mogel več slepiti, povedala mu je res tako odločno, da mu nij najmanj udana ter da se zanj le toliko zanima, kot za starega znanca, kateremu odkritosrčno želi vse dobro; pri vsem tem pa je ponudbo zavrnila z najmehkejšimi besedami, da ne bi ga razžalila in ponižala. Čutila je, kar bi vsaka nežna in poštena devotica v takih razmerah čutili morala, da ima možu, kolikor malo ga bi tudi čislala, biti hvaležna, ter mora ga spoštovati, ker jej je izkazal največo čast. Mislé na Katinko in na čudovito obnašanje gospoda Brusa, katero jej je bilo sedaj še bolj nerazumljivo, je zmanjšala nekoliko svoje obžalovanje, a kljubu tej misli je njeno vedenje

Deželni predsednik naznanja, da je zborovanje čez prihodnjo nedeljo nemogoče.

Dr. Bleiweis izroči prošnjo čebelarskega društva za podporo, ki se izroči finančnemu odseku.

Poslanec dr. pl. Zavinšek interpelira vlado, kdaj misli začeti priprave za novi tir ceste z Novega mesta v Metliko.

Poslanec pl. Langer poroča v imenu finančnega odseka o proračunu gledišnega zaklada za l. 1878 in nasvetuje, naj se s potrebščino 8683 gld. 87 1/2 kr. in z dohodkom 5087 gld., tedaj s primanjkljajem 3596 gld. 87 1/2 kr., ki se imajo poplačati iz deželnega zaklada, odobri.

Baron Abfaltretn pravi, da neče ponavljati, po nemškutarskej stranki dostikrat uže provociranih neslanih debat v tej zadevi, ali se mu vendar potrebno zdi o slovenskem gledališču povedati, da je bilo pretečeno zimo slabo, kajti to so tožili i taki, ki so zavodu prijazni. Končno nasvetuje, da bi ne prouzročil nezadovoljnosti, naj se za slovensko gledališče mesto 2400 samo 1600 gld. dovoli.

Po njegovem nasvetu se glasuje imenno in nasvetovana podpora 2400 gld. in lože z vrednostjo 360 gld. se 17 proti 14 glasom dovoli. Poslanca Kramarič in dekan Toman nijsta glasovala!

Potem se ves dalji proračun brez debate odobri.

Poslanec Graselli poroča v imenu finančnega odseka o proračunu ustanovnih zaklad in nasvetuje:

1. Deželni zbor naj se posvetuje o proračunih kranjskih ustanovnih zaklad za leto 1878. na podlagi nasvetov deželnega odbora v prilogi 17 ter naj pritrdi v njej nastavljenim „potrebščinam“ in „zakladom“ posameznih ustanovnih zakladov, oziroma njihovim prebitkom ali primanjkljajem, z gori navedenimi premembami.

2. Deželnemu odboru je nalog, muzejnemu služabniku Ferdinandu Schulzu za tekoče leto 1877. iz preostankov od družih rubrik potrebščine muzejnega zaklada plačevati ob jednem sè stalno plačo izredno osobno priklado 150 gld. v mesečnih obrokih 12 gld. 50 kr.

Zbornica predloge odobri.

Poslanec Dežman poroča o računskem sklepu normalno-šolskega zaklada za l. 1876, ki se po predlogu finančnega odseka sprejme.

Poslanec Obreza poroča v imenu gospodarskega odseka zarad prestopa Cerkniške iz pod Logaškega pod Loško okrajno sodnijo in nasvetuje: Prošnja občine Cerknica, da bi se v Cerknici ustanovila okrajna sodnija in davkarski urad, se c. k. vladi gorko priporoča, ko bi pa to nemogoče bilo, deželni zbor priporoči, da bi se razen vasij Martinjak, Gralhovo in Žerovnica tudi vse k davkarskim občinam Cerknica, Dolenja vas in Ulaka, potem Begunje, Kožlek, Selsček in Bezuljak prištevane vasi iz sodnijskega okraja logatskega izločile ter onemu v Loži pridile. (Sprejeto.)

Poslanec Dežman poroča o napravi ceste čez Turjaški hrib po novem tiru.

Dr. Zarnik pravi, da je cesta gotovo potrebna, ali še bolj je potrebna cesta čez Vagenšperk. Po vsem pa se mu zdi, da je treba še premisliti, ali je treba, da gre cesta čez Ahacijev goro, ne bi bilo priličnejše, da bi šla čez Osolno. Zadnja črta bi bolje vstrezala Izancem, Želiničcem in sploh ljubljanskej okolici.

Cestna proga čez Ahacijev hrib se bo jako težko posipala, pri progji čez Osolno bi bilo to lažje. Tudi se mu zdi, da se je proga čez Osolno premalo v poštev vzela. Govornik pravi, da ima po inženjerju Pribilu, kateri je tudi trasiral gorenjsko železnico izdelan načrt te proge na 8726 gld. 8 kr. Govornik nasvetuje, da bi se stvar deželnemu odboru v natančni prevdarek izročila.

Temu predlogu se protivi odločno poslanec Pakiž, ki se dr. Zarniku posebno zahvali, da je to cesto tako hitro popravil.

Poslanec Braune pravi, da je tir čez Osolnik zelo močviren in bo treba vednih popravil.

Dr. Bleiweis pravi, naj se stvar še enkrat z načrtom proge čez Osolnik izroči gospodarskemu odseku v pretres.

Poročevalec Dežman se sklada z dr. Bleiweisovim predlogom, kateri se, ko dr. Zarnik svoj predlog nazaj vzame, sprejme.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odbora o proračunu deželnega zaklada za l. 1878 in nasvetuje:

1. Deželni zbor naj se na podlagi poročila deželnega odbora in z ozirom na od finančnega odseka zaznamovane premembe o posameznih številkah, kakor tudi v skupnih zneskih potrebščine in zaklade deželnega za-

kazalo le spoštljivo devotico, ki si ne krati sama sebi časti, temveč kazalo je tudi njeno prisrčnost, katera, če mora koga žaliti obžaluje silo, ki jo sili k temu.

A dozdevalo se jej je skoro, da se ne zmeni za njeno ozirnost na njegove čuti, ko je videela, kako je razumeval njen zanikavni odgovor.

„Jerica!“ rekel je, „vi se šalite ali z menoj ali s samo soboj. Če bi me rada le spogledovala, prosim pomislite, da me ne bode več volja dalje siliti v vas. Če pa nasproti tako zelo pozabite na lastne koristi, da s premislekom zavračate premoženje, kot je moje, obžalujem vas, da nimate prijatelja, ki bi vam dobro svetoval. Taka sreča ne pride vsak dan, zlasti pa ne ubogim učiteljicam; če ste res tako nespametni, da jo odbijete, lahko vam rečem, da taka ponudba se vam ne bode več ponujala.“

Pri teh razžaljivih besedah oživili so se Jerici stari čuti in vrelo je v razdraženem njenem srci, kar se jej je celo kazalo konci

prstov; kajti tresli so se jej na mizi, na katero jih je naslonila, vstavši, ko je govoril gospod Brus. Res nenaden in nenavaden je bil ta upor starega sovražnika, a predolgo je uže trdo brzdala svoje čuti, kot da bi bila onemogla pri tem tako nepričakovanem napadu; in odgovorila je res nekoliko krepko, a vendar ne razdražljivo:

„Gospodine Brus! postaviva, da bi se tako izpozabila, vendar vas bi nikdar toliko ne razžalila, da bi vas vzela zarad vašega premoženja. Jaz ne zaničujem bogastva, ker dobro poznam blagor, ki izvira iz njega, a svojega srca ne prodajem za denarje; to rekši šla je proti durim.“

„Stojte!“ rekel je gospod Brus, primši jo za roko, „poslušajte me le še trenotek; naj vas vprašam le še eno reč. Kaj ste ljubosumna zarad onidanje moje uljudnosti proti drugej?“

„Ne,“ odvrnila je Jerica, „a priznavam, da nijsem razumela vaših nagibov.“

„Kaj ste mislili,“ vprašal je nagloma,

klada za leto 1878. posvetuje in naj proračun tega zaklada s skupno potrebnostjo . . . 318.034 gld. 53 kr. in s skupno zakladdo . . . 57.385 „ 81 „ potrdi.

2. Za potrebno za- logo primanjčave v zne- sku . . . 260.648 gld. 62 kr. je za leto 1878:

- 20% priklado na vse direktne davke, iz- vzemši doklado za vojaščino in
- 20% priklado na užitnino od vina, vin- skega in sadnega mošta in od mesa po- birati.

3. Končni presežek 36.851 gold. 38 kr. naj se porabi v to, da se začasni obrestni dolg deželnega zaklada deloma plača.

4. Deželnemu odboru se naroča, da dobi najvišje dovoljenje pod šte. 2. a) in b) za- znamovanih deželnih priklad.

5. Deželnemu odboru se naroča:

a) Podporo za obrtniško šolo v Novem mestu le takrat v znesku 300 gold. izplačati, ako bode tudi slavno ministerstvo dosedanj znesek podpore za leto 1878 dovolilo.

Poslanec baron Apfaltrern nasvetuje, naj bi deželni zbor pooblastil deželni odbor, da sme podpore za zidanje cest, tudi v večji svoti, ko 1000 gold. dovoliti. (Sprejeto.)

Podpore se dovolijo:

Slikarju Simonu Ogrinu v Benedkah 200 gld. Podpiralni zalogi slovanskih vseučilišnikov v Gradci 100 gold. Podpiralnemu društvu dija- kov v Novem mestu 200 gold. Vodstvu niže gimnazijo v Kočevji za revne učence 100 gld. Podpiralnemu društvu za filozofe na Dunajskem vseščilišči 50 gold. Podpiralnemu društvu „Freitischstiftung“ za tehnikarje v Joanneumu v Gradci 50 gold. Podpiralnemu društvu na rudarskeji akademiji v Ljubnu 50 gold.

Prihodnja seja v petek 20. aprila.

Štajerski deželni zbor.

V seji 16. aprila je bila debata o zakon- skej osnovi glede pravice imenovanja učiteljev. Poročevalec je bil šolski nadzornik Vrečko. Nekateri poslanci iz opozicije so popustili se- deže ter poslušali z galerije.

Dr. Serbec je govoril, za to, da se pra- vica imenovanja pusti okrajnim šolskim sve- tom. Osnova podkopava neodvisnost učiteljev.

Na spodnjem Štajerskem so učitelji, kateri slovenski jezik zelo ljubijo, kar deželnemu šolskemu svetu nij prav in tudi sicer bi mu bili lahko neprijetni. Nova postava pa bi jih od deželnega šolskega sveta popolnem odvisne storila. Ona bi učitelja narodu ugrabila ter naredila iz njega ces. kr. uradnika, okrajnim šolskim svetom pa bi vzela prvo pravico. Go- vornik torej predlaga, naj se osnova izroči deželnemu šolskemu svetu, da jo tako pre- naredi, da se okrajnim šolskim svetom pra- viča ne bode kratila. Predlog pa nij zadostno podpiran.

Ko je govorilo še veliko poslancev za to zakonsko osnovo, se debata sklone in se osnova sprejme tako, kakor jo je naučni od- sek štiliziral.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. aprila.

Na Dunaji so 17. t. m. petdesetlet- nico (oziroma štiridesetletnico) priljublje- nega nadvojvode **Albrehta** slovesno ob- hajali. Z Ruskega in Nemškega in od dru- god so deputacije prišle čestitat. Časniki pri- našajo uvodne članke, v katerih naglašajo Albrechtovo konservativnost in rusoljubnost. Da je ta vojvoda pri Rusih rad viden gost, konstatira celo „N. Fr. Pr.“, ki pa na prvem mestu perfidno in nesramno zoper Ruse piše. Telegram iz Dunaja se glasi 18. aprila: Serenada na čast nadvojvodi Albrechtu nare- jena je bila sijajna. Pri igranju cesarske pesmi sta prišla cesar in Albrecht k oknu; neizmerna množica jima je slavo klicala.

Dunajski nemški konservativni list „Vaterland“ je imel tiskovno pravdo pred porotniki. Državni pravdnik je krivil nek čla- nek govoreč o socializmu. Porotniki pa so urednika nekrivega izpoznali.

V **tirolskem** deželnem zboru je bilo 17. aprila nekaj političnega ropota. Poslanec grof Brandis je hotel brati pravno zavarovanje volilnih mož zoper usiljevanje nekatolikov na Tirolsko in zoper brezversko šolo. Deželni glavar tega nij pustil. Giovaneli in Dipauli sta ugovarjala. Seja se je morala pretrgati in pri- hodnji pride stvar na dnevni red. Izjava je podobna onej 9. marca lanskega leta, zaradi katere je bil tirolski zbor razpuščen.

Hrvatski ban je baje bil v Pešto poklican, da Tiszi in Magjárom pove, kolikaj bi Hrvatje storili, ko bi Magjari dosegli, da bi marširala naša vojska zoper Rusa. Upati bi smeli, da je Hrvat, Slovan Mažuranič

vendar moževsko in barem enkrat jasno go- voril.

Vnanje države.

Ruski cesarjevič naslednik je prevzel pokroviteljstvo nad vsemi podpornimi slav- janskimi društvi v Rusiji.

Kaže se zdaj, kakor „Pol. Corr.“ poroča, da je **Angleška** sama dala Turkom svet, naj ne sprejmo protokola. Ruski car je hotel, pravijo, res mir obdržati in bi se bil s Tur- čijo pobotal naravnost, ko bi bil prišel po- seben turški poslanik v Petrograd. Ali An- gleži so se tega bali in skrivaj pomoč obetali Turkom.

Francoski minister vnanjih stvari, voj- voda Decazes je 17. t. m. ministerskemu svetu povedal, da je iz Berlina in Londona zatrjilo dobil, da je Nemčija namenjena mir in spravo držati nasproti Francoskeji, in to zatr- jilo je nemški poslanik knez Hohenlohe narav- nost potrdil. — (Zgodovina uči, koliko so zatr- jila in zagotovila Nemcev vredna.)

Italijanska vnanja politika je dvo- jezična, sebična in neiskrena, kakor le katera. En čas z Rusi in Slovani, precej potem za hrbtom pa protivno! „P. L.“ se iz Rima te- legrafuie, da tam neki Italijan je rujejo uže zoper Rusijo, ker se boje za pomorsko bo- dočnost italijanske države.

Glede **Perzije** se iz Carigrada poroča, da bode v bodočej vojni zaveznica Rusije, ker so njeni Mahomedanci šijiti in Turkom protivni, in ker Perzija zahteva od Turčije Bagdad in Kerbella. — Preko Londona se pa iz Teherana poroča, da se tam o namera- vanej perzijanskeji vojski nič ne ve. Perzija je jako daleč; kaj je res?

Dopisi.

Iz Gorice 18. aprila [Izv. dopis.]

Pred malo dnevi poročal sem Vam, da imamo v našej „Nizzi“ krasne spomladanske dneve, a žalibog, kar nenadoma se je vreme izpre- menilo in uže tri dni imamo prav mrzlo, gore so se snegom pokrite in v nižini dežuje. Obekli smo uže shranjeno zimsko obleko. Ubo- gemu kmetu je obupati, ko vidi uže razceve- teno drevje zopet golo in bati se je vseuni- čevalne slane; potem pojde upanje na dobro letino po vodi.

Kmetje iz Furlanije pripovedujejo, da je ponedeljek zjutraj jim potokla toča polja in trto od Kormina do Vidma. Ubogi kmet! Vsled bližajoče se rusko-turške vojske posko- čile so cene živeža; posebno pa kuruza, ka- tera je glavni užitek našega Gorjana in Fur- lana je denes 30 novcev dražja, kot minoli

„da mi je kaj mari za to bedasto Katinko? Ali mislite le za hip, da sem želel kaj dru- zega, kot da bi vam pokazal, da bi druga precej sprejela mojo ponudbo? Ne, na mojo besedo, nikdar jej nijsem bil najmenj udan. Srce moje je bilo vaše in njej sem se le uklan- njal, nadejaje se, da bi me vi enkrat vsaj pogledali, ljubosumni pogledali, ko bi bilo mo- goče. Kolikokrat sem želel, da bi vas le za četrti del toliko veselila moja družba, kolikor je veselila Katinko, da bi zarudevali in se smehljali kot ona, da bi žalovali, kader sem jaz žaloval, in se smejali, kader sem se jaz smejal; tako se bi bil nadejal, da sem pri- dobil vaše srce, kot sem se nadejal tega od nje. A ljubiti Katinko — — pa! pudel gospe Grahamove bi bil ravno tako lahko vaš soljubimec, kot ta mila —“

„Stojte! stojte!“ vskliknila je Jerica, „zarad mene, če nočete uže zarad vas! O, kako —“ nij mogla dalje govoriti, ampak padla je na bližnji stol, zajokala se je in skrivši obraz v roke, kot je navadno storila v otročjih letih, jokala je neprenehoma.

Gospod Brus je stal poleg nje ves za- čuden. Nazadnje se jej je približal ter jo je tihoma vprašal: „Kaj je vam? Kaj sem vam storil?“

Še le črez nekoliko minut je mogla mu odgovoriti. Vzdignila je glavo, dejala lase s čela nazaj, kazala je obličje, ki je izrazovalo najglobokejšo žalost in bolest ter je rekla s pretrganim glasom:

„Kaj ste mi storili? Oh, kako morete še vprašati? Ona je dobre rodovine, ljubeznjiva in polna ljubezni. Ljubi vsakega in veruje vsakemu. Prevarili ste jo in jaz sem tega kriva! Oh, kako, kako ste mogli vse to storiti!“

Benjamin je bil pri njenih besedah v silno veliki zadregi in jezik mu je odpovedoval, ko je rekel:

„To bode uže prestala.“

„Prestala! kaj?“ vprašala je Jerica. — „Svojo ljubezen do vas? Morebiti. Ne vem ravno, kako vkoreninjena je, a pomislite na njeno veselo, zaupljivo naravo in kako je bila goljufana? Pomislite, kako je verovala vašim

priliznim besedam in kako prazne so ven- dar bile! Pomislite, kako ste zelo rabili njeno zaupanje. Pomislite, kako hudo ste učili ne- zaupnosti te sirote brez očeta in matere, ki jo je lahko miloval celi svet!“

„Nijsem mislil, da bode to tako razumela,“ rekel je Benjamin.

„Kako bi bila jaz mogla to razumevati drugače?“ vprašala je Jerica. „Ali ste se smeli nadejati, da bodem pri takem obnašanji vas čislala?“

„Vi, Jerica, jemljete vse kaj resnobno. Tako ljubkovanje je kaj navadnega.“

„Žal mi je, da slišim to,“ rekla je Je- rica. „Po mojih mislih, in ker ne poznam mišljenja in vedenja občne družbe, je stra- hovito, igrati se tako s človeškim srcem. Ali vas Katinka ljubi, o tem nočem govoriti, a kaj si bode mislila o vaši odkrsoščnosti.“ „Zdi se mi, gospica Jerica, da ste jako ostri, ker me je k temu navajala ljubezen do vas.“

(Dalje prih.)

teden; zraven draginje izginela mu še upanje na dobro letino. Bog pomagaj!

Goriški zidarji „strikajo“ ter zahtevajo znižanje delavnih ur. Te dni so se sešli pred magistratom in zahtevali, naj župan pri mojstrih za nje posreduje, da dosežejo svojo zahtevo; župan jim je obljubil, da bode storil, kar je v njegovej moči in opominjevalje odpravil jih je. Ker je veliko pomanjkanje dela, in najde se jih takoj 10 za enega, dvomljivo je, da bode uslišana njih želja.

Včeraj je došel na Goriško postajo zaboj z napisom: „terraglie“ (lončene posode). Ker je iz omenjenega zaboja nekaj čudno dišalo, naznanili so kolodvorski delavci c. k. financi, da mora biti v zaboji vse kaj drugega, kot „terraglie“, financarji so zaboj odpri in glejte! namestu lončenih stvari bilo je troje žakljev — tabaka namenjenega per kontraband v Italijo. C. k. financa je se ve da tabak konfiscirala in začelo se bode preiskavanje.

Po izreku delalcev se je baje uže več lončenega tabaka črez Sočo v Italijo skontrabandiralo. No sedaj bode temu konec in Italijani ne bodo več tako cenó pušili avstrijskega tabaka!

Domace stvari.

— († Leopold Jugovic.) Iz Aleksandrije je v Kranj došla žalostna novica, da je tam 9. t. m. umrl g. Leopold Jugovic, kranjski deželni poslanec, ki se je bil lansko leto tja preselil. Pokojnik je bil veren sin naroda svojega, trden, neomahljiv do zadnjega. Žalibog mu zadnja leta v materijalnih zadevah sreča nij bila mila. Bodi mu zemljica lahka!

— (Znamenje vojske?) Mestni magistrat razpošilja hišnim posestnikom okrožnico z naznanilom, naj se pripravijo za slučaj tako, da bodo v stanu vzeti pod streho po štirikrat toliko vojakov, po kolikor jih sicer na-nje pride. Hrano vojakom ne bo treba preskrbovati, pač pa posodo za kuho in prostor, kjer si bodo sami kuhati mogli.

— (Sokolski večer) bode v soboto večer v čitalnični restavraciji. Mej drugimi točkami programa sodeloval bode tudi sl. pevski zbor čitalniški, in gosp. H. Reihman, potem vojaška godba pod osobnim vodstvom g. kapelnika. Tedaj dovolj zabavnega gradiva, da se sme obilno obiskovanja pričakovati. Za neude velja vstopnina 15 kr.

— (Vreme.) Sneg je denes (v četrtek) skoro ves skopnil. Ker se je popoldne ujasnilo, bojimo se močno po noči mraza in slone, ki bi uničila upanje dobre letine.

— (O vremenu) se nam piše iz spodnjega Roža na Koroškem 18. t. m.: Cvetočo spomlad nam je pokrilo s snežno odejo! Tri dni uže neprenehoma naletava sneg, in zdaj, ko vam te vrstice pišem, še nij prestalo snežiti; prezgodaj smo se veselili zgodnje in prijetne spomladi. Sadje je celo v nevarnosti pred neugodnim vremenom in tudi za setev utegne to hude nasledke imeti. Torej od leta do leta vedno slabše za našega poljedelca, kaj bode!

— (Veselica.) Kamniška narodna čitalnica napravi v nedeljo 22. aprila veselico s sledečim programom: 1. Moj stanak, čveterospev. 2. Nekaj srčnega, polka française za dvoje citre od J. C. Umlaufa, igrano na 5 citer. 3. Slovo, čveterospev. 4. Pas de Charge koncertni komad, čveteroročno za glasovir, uglasbil Tito Mattei. 5. Raztresenica, vesela

igra v 1. dejanji. 6. Ples. Začetek ob 1/8 uri zvečer. Najljubneje vabi vse čest. gg. ude, ki naj blagovole tudi sposobne neude soboj pripeljati Odbor.

— (Slovansko pevsko društvo dunajsko) priredi 21. t. m. v dvorani „Grünes Thor“, VIII. Lerchenfeldstrasse 14, prvo svojo letošnjo zabavo s petjem in plesom. Pelo se bode več komičnih in prav zanimivih zborov.

— (Duhovske premembe) v ljubljanski škofiji: g. Mazek gre iz Zagorja za kaplana v Škocijan, g. Rozman pa iz Semiča v Zagorje; g. Mali iz Šentjurja v Srednjo vas v Bohinj, g. Ceme pa od ondod v Šentjur pri Kranju. Dalje pridejo gg.: Franjo Švajger iz Trebnjega v Semič za I. in Nace Koren iz Šentjanža v Semič za II. kaplana. Matija Kolar iz Koprivnika v Trebnje, Jakob Lebar iz Kočevja v Koprivnik. Janez Mavrič iz Št. Lorenca v Šentjanž, Val. Orehek iz Svibna v Šent Lorenc, Nace Ključevšek iz Šmartina pri Litiji v Svibno, Janez Aljančič iz Iga v Šmartin, Miha Koželj iz Škocijana na Ig, Matija Videmšek iz Kočevske reke v Osilnico za administratorja, Matija Gerzin iz Kostelja na Reko. Razpisana je župnija v Staremlogu na Kočevskem 13. t. m.

— (Tatvina.) V stanovanji posestnika Angela Mušinezija v Fari pri Gradiški ob Soči je nekdo ukradel majhen kovčeg, v katerem je bilo dragocenosti in kinča za 15.000 gld. Dozdaj tatu še nijso našli.

— (Zverin) se je leta 1876 na Kranjskem ustrelilo 27 in sicer: 8 medvedov (v Kočevju 2, v Logatci 2, v Postojni 1), in 19 volkov (Črnomelj 6, Kočevje 2, Krško 1, okolica Ljubljanska 2, Logatec 6, Rudolfovo 2.)

Razne vesti.

* (Novi bankovci) se bodo baje 1. januarja 1878 izdali. Uže mesece in mesece se pogovarjajo, kaj bodo na nove bankovce zapisali in kako jih olepšali, da bi se ne mogli ponarejati.

* (Učitelje) je bilo lansko leto na Štajerskih ljudskih šolah nekaj pod 100, letos pa jih je uže 135.

* (Vročinska bolezen) je začela v Carigradu razsajati posebno med vojaki. V vsakej vojaške bolnišnici uže več časa na dan umrje po 15 do 20 ljudi. Mrlice pa tako malomarno pokopavajo, da je komaj za dva čevlja zemlje na njih.

* (Dvoboj) ste imele te dni v Parizu dve mlade Rusinje, ki tam medicino studirate. Streljali sti se s pistolami. Ena dvoborilka je bila na nogi ranjena. Uzrok prepira je bil star, ki je pa vedno nov: — ljubezen.

Umrli v Ljubljani

od 9. do 16. aprila:

Franc Arthaber, c. k. stotnik, 48 l., za krvotokom. — Engelbert Ošabnik, diurnist, 33 l., Jarnej Mlinar, kupec, 23 l., oba za jetiko. — Jožef Volk, del. otrok, 2 l., vsled ostrupljene krvi. — Jožeta Fischer pl. Wildense, osobenjica, 74 l., za mrtodom. — Jožef Trenta, delavec, 36 l., za skorbutom. — Urša Rolih, gostinja, 45 l., za spridenjem obisti. — Marija Prebil, gostinja, 66 l., vsled srčne napake. — Jakob Lidovšek, cunjar, 55 l., vsled spridenih jeter. — Andrej Zupanec,ostač, 64 l., za prsno vodenico. — Franc Novak, mlinar, 23 l., za pjučnico. — Katarina Lampret, gostinja, 75 l., vsled starosti. — Janez Korsen, delavec, 32 l., za rakom. — Marija Lipovec, šivilja, 60 l., za krvotokom. — Jakob Kavaneš, urar, 37 l., za srčno napako. — Francetu Sandnerju, čevljarju, novorojeno dete, vsled slabosti. — Neža Mikolč, gostinja, 65 l., vsled starosti. — Peter Smukavec, del., 44 l., za rakom.

Rojci.

18. aprila:

Pri Slonu: Herzog iz Dunaja. — Zor iz Gorjanskega. — Brinetti iz Trsta. — Walenstein iz Dunaja. — Friedman iz Pešte. Pri Malici: Peče iz Kočevja. — Strakoš iz Gradca. — Binder iz Dunaja. — Jakel iz Kranja. — pl. Georgieviz iz Zadra. — Esinger iz Dunaja.

Dunajska borza 19. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	59 gld.	45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	64	20
Zlata renta	70	95
1860 drž. posojilo	107	75
Akcije narodne banke	772	—
Kreditne akcije	137	50
London	129	10
Napol.	10	3 1/2
C. k. cekini	6	06
Srebro	115	—
Državne marke	63	45

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, tamenje v ušesih, slabost in bledanje pri nosečih, otežnost, diabet, trganje, shušanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizih, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in v neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne in nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolezni čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsotransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter nicesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalescière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V prečiščen puščici po pol funta 1 gold, 50 kr., 1 unt 2 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 funtov 10 gold, 12 funtov 20 gold, 24 funtov 35 gold.

Revalescière-Biscuiton v puščici in Revalescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld, 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 2 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaže: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-Steingasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerjskih trgovinah; tudi razpošilja du-ajeska lista na vse kraje po postni nakaznici ali povzročju. V Ljubljani Ed. Star, J. Svoboda, lekar pri „zlatem oru“, v Reki pri lekarju J. Prodanu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschju, v Zadru pri Andreviču. (92)

Karmelitanski melisovec

iz Benedk.

1 originalna steklenica 25 kr.

Jedino pravi le pri

(53—46) **Gabriel Piccoli,**

lekarnju na dunajski cesti v Ljubljani.